

Sygn. akt V ACa 407/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Barbara Kurzeja
Sędziowie :	SA Janusz Kierz SA Aleksandra Janas (spr.)
Protokolant :	Barbara Franielczyk

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2016 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

przeciwko Zakładowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli

na skutek apelacji obu stron

od wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 14 stycznia 2015 r., sygn. akt X GC 174/13

1. zmienia zaskarżony wyrok:

- w punkcie 1 i 2 w ten sposób, że zobowiązuje pozwaną do złożenia w terminie do 24 maja 2016r. oświadczenia woli o przejęciu na własność od powódki urządzeń sieci wodociągowej, stanowiących własność powódki i obejmujących odcinki przewodów od ciągu głównego przy ul. (...). G. w R. po stronie lewej i prawej, wykonane z rur (...) 11 o średnicy 32 mm, o łącznej długości 402 m, za zapłatą przez pozwaną na rzecz powódki kwoty 134.172,09 (sto trzydzieści cztery tysiące sto siedemdziesiąt dwa 09/100) złotych,

- w punkcie 3 w ten sposób, że zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 17.168,90 (siedemnaście tysięcy sto sześćdziesiąt osiem 90/100) złotych tytułem kosztów procesu,

- nakazuje pobrać od powódki kwotę 1.668 (jeden tysiąc sześćset sześćdziesiąt osiem) złotych tytułem brakującej części opłaty od pozwu;

2. oddała apelację pozwanej;

3. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 8.593 (osiem tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt trzy) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSA Aleksandra Janas	SSA Barbara Kurzeja	SSA Janusz Kiercz
----------------------	---------------------	-------------------

Sygn. akt V ACa 407/15

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w R. wystąpiła do Sądu Okręgowego w Gliwicach z pozwem, w którym domagała się zobowiązania pozwanej Zakład (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w R. do złożenia oświadczenia woli o przejęciu na własność od powódki urządzeń instalacji wodociągowej stanowiących jej własność i obejmujących odgałęzienia od ciągu głównego posadowionego w ul. (...). G. w R. – po stronie lewej o średnicy 32 mm i łącznej długości 192m, a po stronie prawej o średnicy 32 mm i łącznej długości 210m za jednoczesną zapłatą wynagrodzenia w wysokości 145.000zł netto, płatnego w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku. Uzasadniając swe żądanie podała, że jej poprzednik prawny z własnych środków wybudował urządzenia sieci instalacji wodociągowej w postaci ciągu głównego wraz z opisanymi wyżej rozgałęzieniami, które następnie zostały przyłączone do sieci pozwanej, przez co weszły w skład jej przedsiębiorstwa. Powódka zwróciła się do pozwanej o odpłatne przejęcie tych urządzeń, jednakże strony zdołały osiągnąć porozumienie tylko co do ciągu głównego.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na swą rzecz kosztów procesu, podnosząc w pierwszej kolejności zarzut przedawnienia roszczenia opartego na art.49 k.c. Przywołując przepisy ustawy z 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jedn. Dz.U. z 2015r.,m poz.139), dalej: u.z.z.w., wywodziła z kolei, że część instalacji wodociągowej objętej pozwem stanowi przyłącze w rozumieniu art.2 pkt 6 tej ustawy i jako takie nie podlega odpłatnemu przejęciu. Dodatkowo pozwana zakwestionowała podaną w pozwie wartość instalacji.

Wyrokiem z 14 stycznia 2015r. Sąd Okręgowy w Gliwicach zobowiązał pozwaną do złożenia oświadczenia woli o przejęciu na własność od powódki urządzeń sieci wodociągowej obejmujących odcinki przewodów od ciągu głównego przy ul. (...) w R. do granic nieruchomości gruntowych - po stronie lewej o łącznej długości 30,9m, a po stronie prawej – 21,9m za jednoczesną zapłatą na rzecz powódki kwoty 14.035zł netto w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku. W pozostałym zakresie oddalił powództwo i orzekł o kosztach procesu. Rozstrzygając Sąd Okręgowy ustalił m.in. że 2001r. poprzednik prawny powódki wybudował z własnych środków odcinek sieci wodociągowej w ciągu ul.(...)w R., składający się między innymi z sieci głównej (ciągu głównego) oraz odgałęzień od ciągu głównego do przyłączy w liczbie 8 po stronie lewej oraz 10 po stronie prawej. Inwestycja ta była realizowana w związku z budową przez poprzednika prawnego powódki zespołu jednorodzinnych budynków mieszkalnych w celu ich odsprzedaży osobom trzecim, a koszt budowy urządzeń pokrywał w całości poprzednik prawny powódki. Inwestycja była realizowana na podstawie projektu budowlanego, a inwestor uzyskał wszelkie niezbędne zezwolenia. Sąd ustalił też, że przedmiotowe przyłącza zostały wykonane w prawidłowych sposób i z odpowiednich materiałów, a następnie odebrane pod względem technicznym i przyłączone do sieci pozwanej, która nigdy nie zgłaszała zastrzeżeń dotyczących jej funkcjonowania ani jakości wykonania. Jak ustalono, po przekazaniu sieci i sprzedaży poszczególnych domów powódka nie zwracała się do ich właścicieli o pokrycie kosztów budowy sieci wodociągowej. W grudniu 2006r. zwróciła się natomiast do pozwanej o odpłatne przejęcie sieci. W dniu 9 stycznia 2007r., w czasie spotkania, które odbyło się z udziałem przedstawicieli obu stron, pozwana wyraziła zgodę na przejęcie sieci wodociągowej wraz z przyłączami na podstawie kosztorysu sporządzonego przez biegłego na koszty powódki. Ostatecznie 22 maja 2012r. strony zawarły umowę odpłatnego przekazania własności odcinka sieci wodociągowej w postaci ciągu głównego, a w

pozostałym zakresie, będącym przedmiotem niniejszej sprawy, nie osiągnęły porozumienia co do ceny. Na podstawie opinii biegłego ustalono, że wartość rynkowa objętej tym pozwem instalacji wodociągowej wynosi 117.573zł netto, a wartość przyłączy wybudowanych od granicy poszczególnych posesji do miejsca włączenia do wodociągu głównego z pominięciem stopnia zużycia naturalnego wynosi 14.035zł netto. Sąd Okręgowy ustalił też, że poprzednik prawny powódki (spółka cywilna) uległa przekształceniu w spółkę jawną, której przedsiębiorstwo zostało następnie wniesione aportem do powodowej spółki.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części, podkreślając jednak, że w sytuacji, w której stan techniczny urządzeń odpowiada obowiązującym normom, przedsiębiorstwo wodociągowe zobligowane jest do zawarcia umowy o przejęcie tych urządzeń, albowiem ciąży na nim ustawowy obowiązek wynikający z art.31 ust.1 u.z.z.w. W konsekwencji niewykonanie tego obowiązku rodzi po stronie uprawnionego roszczenie o zobowiązanie przedsiębiorstwa do złożenia odpowiedniego oświadczenia woli. Sąd Okręgowy nie uwzględnił podniesionego przez pozwaną zarzutu przedawnienia, stając na stanowisku, że dochodzone roszczenie ma charakter bezterminowy w tym znaczeniu, że żaden przepis nie wskazuje terminu, po upływie którego uprawnienie to wygasa. Ponadto wskazał, że powołany przy przepisie nie wymaga od inwestora, który wybudował urządzenia sieciowe szczegółowego udokumentowania poniesionych kosztów i wydatków. Jako wykazaną przyjął też okoliczność, że wykonana przez poprzednika prawnego powódki inwestycja pod względem technicznym odpowiada wszelkim wymogom pozwanej. Sąd podkreślił również, że zasadniczy spór pomiędzy stronami koncentrował się na znaczeniu nazwy „przyłącze wodociągowe”, co rzutowało na ewentualną wysokość przysługującego powódce wynagrodzenia. Mając na uwadze legalną definicję przyłącza wodociągowego z zawartą w art. 2 pkt 6 u.z.z.w. a także treść art. 15 ust. 2 tej ustawy stwierdził, że obowiązkiem odbiorcy ubiegającego się o przyłączenie nieruchomości do sieci wodociągowej jest zapewnienie na własny koszt realizacji przyłączy oraz studni wodomierzowej, pomieszczenia przewidzianego do lokalizacji wodomierza głównego oraz poniesienia kosztów urządzenia pomiarowego. Sąd Okręgowy wskazał również, że przyłącze pozostaje własnością odbiorcy, a przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest obowiązane ponosić zwykłe koszty jego utrzymania, aby zachować je w niepogorszonym stanie. Doszedł też do przekonania, że społeczność lokalna jako całość nie powinna być obarczana kosztami budowy tej części infrastruktury wodociągowo -kanalizacyjnej, która służy głównie zaspokojeniu potrzeb poszczególnych konsumentów.

Z apelacją od tego wyroku wystąpiły obie strony.

Powódka zaskarżyła wyrok w części, w jakiej jej powództwo zostało oddalone, a także co do kosztów procesu. Domagała się zmiany wyroku przez uwzględnienie jej żądania w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje. Zarzuciła: dokonanie wadliwych ustaleń faktycznych, sprzecznych z zebrany materiałem dowodowym, wadliwą wykładnię art. 31 ust. 1 u.z.z.w., a także art. 49 k.c., doprowadziło do bezpodstawnego wyłączenia z zakresu przedmiotowego tych regulacji części urządzeń wodociągowych objętych sporem, wewnętrzne sprzeczności w uzasadnieniu wyroku wskazujące na brak wszechstronnej oceny całości sprawy, brak oceny całości przedłożonego materiału dowodowego, niespójną ocenę skutków przyjętego przez pozwaną zobowiązania przejęcia na własność całości urządzeń wodociągowych wskazanej w notatce z 9 stycznia 2007r., a także nieuzasadnione zastosowanie poza normatywnego kryterium w postaci interesu ochrony interesów finansowych lokalnej społeczności.

Z kolei pozwana domagała się zmiany zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na swą rzecz kosztów procesu, ewentualnie wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w części przez zasądzenie na rzecz powódki wynagrodzenia z tytułu odpłatnego przejęcia urządzeń wodociągowych opisanych w punkcie 1 wyroku za kwotę 12 210,45zł oraz zasądzenie od powódki na swą rzecz od kosztów procesu. Skarżąca zarzuciła obrazę prawa materialnego przez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, a to art. 2 pkt 6 u.z.z.w. poprzez przyjęcie, iż przyłączem wodociągowym jest odcinek przewodu biegnący od zaworu za wodomierzem głównym nieruchomości odbiorcy usług do granicy tej nieruchomości w sytuacji, gdy ustawowa definicja przyłącza wodociągowego nie przewiduje zakończenia przyłącza na granicy nieruchomości przyłączonej, a także sprzeczność istotnych ustaleń faktycznych stanowiących podstawę zaskarżonego wyroku z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, polegającą na przyjęciu, iż wartość odcinków sieci wodociągowej w stosunku, do której Sąd pierwszej instancji

zobowiązał pozwaną do złożenia oświadczenia woli o jej odpłatnym przejęciu wynosi 14.035zł netto w sytuacji, gdy opinia biegłego wskazuje, że przedmiotowe urządzenia uległy naturalnemu zużyciu wnoszącemu 13 %.

W toku postępowania apelacyjnego powódka sprecyzowała swe stanowisko o tyle, że wskazała jako żadaną kwotę wynagrodzenia 178.350zł (po uwzględnieniu należnego podatku VAT), w związku z czym wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 116.910zł. Pozwana natomiast wskazała wartość swego zaskarżenia na kwotę 17.264zł.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje.

Apelacja powódki jest zasadna, natomiast apelacja pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie.

Ze zgromadzonych w sprawie dowodów wynika, że w 2001r. poprzednik prawny powódki wybudował instalację wodociągową, na którą obok ciągu głównego przy ul. (...)w R. składają się wykonane z rur (...) 11 i o średnicy 32mm odgałęzienia po stronie lewej o łącznej długości 192m i po stronie prawej o łącznej długości 210m, łącznie o długości 402m. Budowa tych urządzeń, których własność nadal służy powódce, została sfinansowana przez jej poprzednika prawnego (niesporne). W sprawie nie było też przedmiotem sporu, że instalacja wodociągowa została wykonana w prawidłowy sposób, w oparciu o stosowny projekt techniczny i po uzyskaniu wszelkich niezbędnych zezwoleń, a następnie funkcjonalnie połączona z siecią wodociągową pozwanej, która korzysta z niej do chwili obecnej. Jak wynika z opinii biegłego M. M., wartość objętych pozwem urządzeń, począwszy od ciągu głównego do miejsca połączenia z siecią wewnętrzną, wynosi 109.083zł netto (opinia wraz z opinią uzupełniającą, k.437-440 i 488), co powiększone o należny podatek od towarów i usług daje kwotę 134.172,09zł.

Z powyższym uzupełnieniem i modyfikacją Sąd Apelacyjny akceptuje i czyni własnymi ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego, nie w pełni jednak podzielając wszystkie wywiedzione z nich wnioski.

Przedmiotem niniejszego postępowania było żądanie nabycia przez przedsiębiorcę przesyłowego urządzeń służących do doprowadzania i odprowadzania płynów (wody), o jakich mowa w art.49 § 1 k.c. Zgodnie z powołanym przepisem, urządzenia te nie należą do części składowych nieruchomości, jeżeli wchodzi w skład przedsiębiorstwa w rozumieniu przedmiotowym, co następuje najpóźniej z chwilą połączenia ich z siecią przedsiębiorcy. Ocena czy urządzenie wchodzi w skład przedsiębiorstwa odbywa się wyłącznie w oparciu o kryterium funkcjonalne, bez znaczenia pozostaje natomiast to czy, a jeśli tak, jaki tytuł prawny przysługuje przedsiębiorcy do przyłączonych urządzeń. Istotne jest jednak, że z chwilą przyłączenia następuje zerwanie z zasadą superficies solo cedit (wyrażoną w art.191 k.c.) i omawiane urządzenia nie stanowią już części składowej gruntu, choć przyłączenie samo w sobie nie stanowi źródła jakiegokolwiek prawa przedsiębiorcy przesyłowego w odniesieniu do przyłączonych urządzeń. Art.49 § 2 k.c. – w wyniku nowelizacji dokonanej z dniem 3 sierpnia 2008r. – stanowi natomiast, że osoba, która poniosła koszty budowy urządzeń, o których mowa w § 1, i jest ich właścicielem, może żądać, aby przedsiębiorca, który przyłączył urządzenia do swojej sieci, nabył ich własność za odpowiednim wynagrodzeniem, chyba że w umowie strony postanowiły inaczej. W judykaturze wyrażono pogląd, że podstawę roszczenia o zobowiązanie do odpłatnego przeniesienia własności urządzeń wodociągowych lub kanalizacyjnych stanowi - od chwili wejścia w życie ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy - kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 116, poz. 731) - art. 49 § 2 k.c. (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2011r., III CZP 26/11). Przepis ten dotyczy również sytuacji, w których – jak w niniejszej sprawie – odnośne urządzenia zostały wybudowane i podłączone do sieci przed dniem 3 sierpnia 2008r. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2014r., II CSK 101/14). Tym samym przesłanki roszczenia o zobowiązanie do złożenia omawianego roszczenia zostały uregulowane wyłącznie w art.49 k.c., który stanowi jego samodzielną podstawę.

Jak już o tym była mowa, roszczenie z art.49 § 2 k.c. służy osobie, która poniosła koszty budowy wymienionych tam urządzeń i jest ich właścicielem. W pierwszej kolejności należy zatem określić co oznacza pojęcie urządzeń służących do odprowadzania płynów i innych substancji (mediów), a w szczególności jaki jest stosunek art.49 § 1 k.c. do art.2 ust.6 u.z.z.w. i czy na gruncie art.49 § 1 k.c. aktualny jest podział instalacji wodociągowej na sieć wodociągową (w tym ciąg główny) i przyłącza, którymi to terminami posługuje się u.z.z.w. Zagadnienie to ma zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy i było przedmiotem największych kontrowersji między stronami. Pozwana zarzucała bowiem,

że objęta pozwem część instalacji wodociągowej stanowi przyłącze w rozumieniu przepisów tej ustawy, wobec czego zgodnie z art.15 ust.2 u.z.z.w. koszty ich budowy ponosi osoba ubiegająca się o przyłączenie nieruchomości do sieci. Uwzględnienie tego argumentu czyniłoby żądanie pozwu bezzasadnym.

W art.49 § 1 k.c. ustawodawca nie zdefiniował pojęcia „urządzenie”, wskazując jedynie na jego przeznaczenie. W omawianym przepisie brak także odwołania do przepisów pozakodeksowych, w tym zawartych w ustawie o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę (...). Definicje zamieszczone w tej ustawie (oraz innych „branżowych” aktach prawnych) są oparte na określeniach technicznych, nieprzydatnych w prawie cywilnym, w szczególności w kodeksie cywilnym, którym musi zawierać normy uniwersalne (G.Bieniek, Urządzenia przesyłowe. Problematyka prawna. Warszawa 2008, str.11). Nawet jeśli nie można całkowicie wykluczyć przydatności specjalistycznych pojęć odnoszących się do terminu „urządzenie”, to i tak ich zastosowanie powinno mieć jedynie pomocniczy charakter (tak Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 7 listopada 2006r., SK 42/05, M.Balwicka – Szczyrba, Korzystanie z nieruchomości przez przedsiębiorców przesyłowych – właściciele urządzeń przesyłowych. Warszawa 2015, str.35, podobnie G.Matusik, Własność urządzeń przesyłowych a prawa do gruntu, Warszawa 2013, str.94 i nast.). Skoro definicje zawarte w pozakodeksowych aktach prawnych nie wyczerpują treści pojęcia „urządzenie”, o jakim mowa w art.49 § 1 k.c., należy odwołać się do definicji językowej. Zgodnie ze Słownikiem języka polskiego (red. M. Szymczak, Warszawa 1989, s. 619), jest to rodzaj mechanizmu lub zespół elementów, przyrządów służący do wykonywania określonych czynności, ułatwiający pracę. Z powyższych wywodów wynika, że skoro określona instalacja służy do odprowadzania i doprowadzania płynów i nie stanowi instalacji wewnętrznej (będącej zawsze częścią składową nieruchomości), mieści się w pojęciu „urządzenie” w rozumieniu art.49 § 1 k.c., a tym samym może być przedmiotem roszczenia przewidzianego w § 2 tego przepisu. Także w wyroku z 19 listopada 2014r., II CSK 169/14 Sąd Najwyższy stanął jednoznacznie na stanowisku, że dyspozycją art.49 § 1 k.c. objęte są zarówno sieci wodociągowe, jak i przyłącza sieci wodociągowych w rozumieniu przepisów ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę (...). Wnioskowi temu nie stoi na przeszkodzie uregulowanie zawarte w art.15 ust.2 u.z.z.w. ponieważ nie może ono stanąć na przeszkodzie możliwości realizowania uprawnienia z art.49 § 2 k.c., tym bardziej, że powołany przepis wprowadzono później do systemu prawnego.

Urządzenia, o jakich mowa w pozwie, spełniają opisane wyżej wymogi, a ponieważ z ustalonych w sprawie okoliczności faktycznych wynika też, że zostały one wybudowane przez poprzednika prawnego powódki, który poniósł koszty budowy i jest właścicielem tych urządzeń, należy uznać, że dochodzone roszczenie okazało się zasadne w całości. Odmienne rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego zapadło zatem z naruszeniem art.49 § 2 k.c. Niezależnie do tego trzeba nadmienić, że także ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę (...) w odniesieniu do instalacji wodociągowej nie wprowadzała kryterium podziału na sieć i przyłącze w postaci granicy nieruchomości, jak uczynił to Sąd Okręgowy.

Odnosząc się natomiast szczegółowo do podniesionych w apelacji zarzutów naruszenia prawa materialnego – skoro art.49 § 2 k.c. w obecnym brzmieniu stanowi wystarczającą podstawę dochodzonego roszczenia, zbędne było zastosowanie art.31 ust.1 u.z.z.w., a tym samym zarzut jego naruszenia nie był zasadny. Chociaż stanowisko powódki okazało się zasadne w świetle art.49 § 2 k.c., a tym samym pozostałe zarzuty stały się bezprzedmiotowe, na marginesie jedynie godzi się zauważyć, że ma także rację powódka gdy kwestionuje stanowisko Sądu Okręgowego odwołujące się do ochrony interesów lokalnej społeczności. Kryterium to nie znajduje żadnego umocowania ustawowego, wobec czego nie może zostać w niniejszej sprawie uwzględnione. Nie można natomiast uznać, że powódka wykazała by osoby, które złożyły podpis na oświadczeniu z dnia 9 stycznia 2007r. były w dacie jego sporządzenia umocowane do reprezentowania pozwanej, a tym samym nie można podzielić stanowiska powódki, że oświadczenie to wywołało skutki w sferze jej praw i obowiązków.

Z przyczyn, o których była mowa wyżej, nie można uwzględnić twierdzeń pozwanej o naruszeniu art.2 pkt 6 u.z.z.w., niezasadnie także kwestionuje skarżąca wysokość wynagrodzenia, jakie winna uiścić na rzecz powódki. Na podstawie opinii biegłego ustalono, że odpowiednie wynagrodzenie, odpowiadające wartości odtworzeniowej przedmiotowych urządzeń, wynosi 109.083zł netto, to jest 134.172,09zł brutto. Sąd Apelacyjny nie dopatrzyl się podstaw do obniżenia tej kwoty w związku z zużyciem technicznym instalacji. Po pierwsze, obowiązek taki nie wynika z art.49 § 2 k.c.,

po wtóre pozwana nieprzerwanie z nich korzysta, a potrzebie powódka wystąpiła do pozwanej z przedmiotowym roszczeniem już w 2006r.

Z uwagi na podzielenie zarzutu powódki o naruszeniu art.49 § 2 k.c., zbędne było przeprowadzenie dalszych dowodów mających na celu wykazanie zasadności dochodzonego roszczenia, o co wносиła ta skarżąca w toku postępowania apelacyjnego.

Mając na uwadze te okoliczności na mocy art.386 § 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zobowiązał pozwaną do złożenia w terminie do 24 maja 2016r. (14 dniu od wydania wyroku) oświadczenia woli o przejściu na własność od powódki urządzeń sieci wodociągowej, stanowiących własność powódki i obejmujących odcinki przewodów od ciągu głównego przy ul. (...) w R. po stronie lewej i prawej, wykonane z rur (...) 11 o średnicy 32 mm, o łącznej długości 402 m, za zapłatą przez pozwaną na rzecz powódki kwoty 134.172,09zł. Ponadto na podstawie art.100 zdanie drugie k.p.c. pozwana została obciążona poniesionymi przez powódkę kosztami procesu ponieważ powódka uległa jedynie w niewielkiej części swego roszczenia, to jest co do części żądania w zakresie należnego wynagrodzenia. Wśród kosztów procesu należało uwzględnić także brakującą opłatę od pozwu w wysokości 1.669zł, którą na mocy art.113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. z 2016r., poz.623) nakazano pobrać od powódki. Apelacja pozwanej jako nie znajdująca usprawiedliwionych podstaw prawnych zastała oddalona na podstawie art.385 k.p.c. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego zapadło na podstawie art.98 k.p.c. Na zasądzoną kwotę 8.593zł składa opłata od apelacji (łącznie 5.846zł), wynagrodzenie pełnomocnika powódki w wysokości 2.700zł, wynikającej z § 6 pkt 6 i § 12 ust.1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013r., poz.490) oraz poniesione opłaty kancelaryjne.

SSA Aleksandra Janas SSA Barbara Kurzeja SSA Janusz Kiercz